

अर्थ

अर्थ्यां, स्त्री, (ऋ + यत् + टाप् ।) वैश्यस्त्रीजातिः ।
 इत्यमरः ॥
 अर्थ्याणी, स्त्री, (अर्थ + आनुक् + डीप् ।) वैश्यस्त्री-
 जातिः । इत्यमरः ॥
 अर्थ्यां, स्त्री, (अर्थ + डीप् ।) वैश्यपत्नी । इत्यमरः ॥
 वैश्यस्त्रीजातिः । इति दुर्गादासः ॥
 अर्थ्वं बध्ने । (इति कविकल्पद्रुमः) ॥ (भादि-परं-
 सक-सेट्) अर्थ्वति । इति दुर्गादासः ॥ अन्तः-
 ख्यवकारान्तोऽयं ॥
 अर्थ्वती, स्त्री, (अर्थ्व + बाङ्गलकात् वनिप् + डीप् ।)
 घोटकी । इति हलायुधः ॥ कुट्टनी । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥
 अर्थ्वी, [न्] षुं, (ऋ + वनिप् ।) घोटकी । इत्य-
 मरः ॥ इन्द्रः । गोकर्णपरिमाणं । इति विश्वः ॥
 कुत्सिते चि । इत्यमरः ॥
 अर्थ्वीक, अ, (अवर काले देशे वा अक्षति, अन्च +
 क्तिन्, एषोदरादित्वात् अर्थ्वदेशः ।) पूर्व-
 कालतः पश्चात् । तत्पर्यायः । अवरः २ । इत्य-
 मरः ॥ निकटं । इति भरतः । अर्थ्वीच् इति
 केचित् ॥
 अर्थ्वीचीनः, चि, (अर्थ्वीग्भवः, खः ।) पश्चाज्जातः ।
 विपर्यस्तं । इति धरणिः ॥ (इदानीन्तनः । अधो-
 भागस्थितः । अवरदेशगतः ।
 (“यदूर्ध्वं पृथिव्या अर्थ्वीचीनमन्तरीक्षात्” ।
 इति शतपथब्राह्मणे) ।
 अर्थं, स्त्री, (ऋश् + अच् ।) अर्थरोगः । इति
 शब्दरत्नावली ॥ (बलिकाकारः गुच्छस्वरोगभेदः) ।
 अर्थः, [स्] स्त्री, (ऋ + अस्नु, ष्ट् ।) खनाम-
 ख्यातपायुरोगः । तत्पर्यायः । दुर्गामकं २ । इत्य-
 मरः ॥ दुर्गाम इ गुदकीलः ४ गुदाङ्कुरः ५ ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ अनामकं ६ । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ यथा । अथाशौधकारः । तत्रार्थसः
 सन्निकृष्टनिदानान्याह ।
 “एथगदोवैः समस्तैश्च शोणितान् संहजानि च ।
 अर्थांसि षट्प्रकाराणि विद्याद्गुदवलित्रये” ॥
 केचिद्गुदिरस्यापि दोषत्वं मन्यन्ते । तन्मतमाश्रि-
 त्वाह । शोणितानिति । संहजानि शरीरेण सह
 जातानि । सङ्गाद्याह । षट्प्रकाराणीति । गुद-
 वलित्रये सार्द्धं चतुरङ्गुलं गदस्य मानं तस्यावधव-
 भूतास्तिस्रो बलयः शृङ्गावर्तनिभा उपस्थपरि-
 सन्ति । तासां नाम प्रवाह्यी विसर्जनी संव-
 रणी चेति । तत्र गुदोष्ठाऽर्द्धाङ्गुलमानस्तूर्द्ध-
 मङ्गुलमाना प्रथमा वलिः । सार्द्धं काङ्गुलमाना
 द्वितीया । ततोया च तावती । उक्तञ्च ।
 “अर्द्धाङ्गुलप्रमाणेन गुदोष्ठां परिचक्षते ।
 गुदोष्ठादूर्ध्वं चैकं प्रथमान् वलिं विदुः ॥
 सार्द्धं काङ्गुलमानेन एथगन्धे प्रकीर्त्तिताः” ॥ * ॥
 अथ वातार्शसो विप्रकृतं निदानमाह ।
 “कषायकटुतिक्तानि रुक्षश्रीतलपूनि च ।
 प्रमिताल्यश्रनं तीक्ष्णं मयं मैथुनयेवनं ॥
 लह्वनं देप्रकालौ च श्रीतौ व्यायामकम्भे च ।
 शोको वातातपस्पर्शां हेतुर्व्वातार्शसां मतः” ॥

अर्थ

प्रमितमपरिमितं । तीक्ष्णमिति मद्यविशेषणं ।
 पैथ्यादिभृदुमद्यस्य वातसमकलात् । आतप-
 स्तूष्यवीर्योऽप्यद्भूतरौक्षादातप्रकोपे हेतुः वाता-
 र्शसां । नन्वर्शांसि सर्वाणि त्रिदोषजानि । यत-
 आह ।
 “पश्चात्मा मारुतः पित्तं कफो गुदवलित्रये ।
 सर्व एव प्रकुप्यन्ति गुदजानां समुद्भवः” ॥ इति ।
 तथा सति कथं वातार्शसामिति उच्यते । तत्त-
 दाधिक्याद्यप्येवमिदं इति न दोषः । अतएव
 अग्रे वक्ष्यते । पित्तोत्पन्नानामिति तथाच चरकः ।
 “अर्शांसि नाम जायन्ते नासन्नपित्तैस्त्रिभिः ।
 दोषैर्दोषविशेषान् विशेषः कथ्यतेऽर्शसां” ॥
 इति * ॥ अथ पित्तार्शसो विप्रकृतनिदान-
 माह ।
 “कटुस्त्वक्वयोऽप्यानि व्यायामाग्रातपप्रभाः ।
 देशकालावशिष्टरौ क्रोधोमद्यमद्ययनं
 विदाहो तीक्ष्णमुष्णं यत् तत् सर्वं पानभोजनं ।
 पित्तोत्पन्नानां विशेषः प्रकोपे हेतुरर्शसां” ॥
 उष्णद्रव्यस्य स्पर्शनादि बोद्धव्यं उष्णपानभोजन-
 स्याद्ये वक्ष्यमाणत्वात् । अग्रातपप्रभा अग्न्या-
 तपयोः प्रभा तेजः । अथवा अग्न्यातपेतरतेज-
 स्त्रिदोषस्य दीप्तिः प्रभा । अशिष्टरौ देशो मरुः ।
 असूयनं परसग्नित्तेषां । पानभोजनं पीयत इति
 पानं । मुच्यते इति भोजनं प्रकोपे उच्यते * ॥
 अथ कफार्शसो विप्रकृतं निदानमाह ।
 “मधुरखिग्धश्रीतानि लवणास्त्रगुल्बि च ।
 अय्यायामदिवास्त्रप्रश्रय्यासनसुखे रतिः ॥
 प्रागवातसेवाश्रीतो च देशकालावचिन्तनं ।
 श्लेष्मिकाणां समुद्भूतेतत् कारणमर्शसां” ॥
 अचिन्तनं निश्चिन्तता * ॥ अथ त्रिदोषार्शसो
 विप्रकृतं निदानमाह ।
 “सर्वो हेतुस्त्रिदोषाणां सहजैर्लक्षणं समं” ।
 जनकत्वेन त्रयो दोषा येषां तानि त्रिदोषाणि
 अर्शांसि तेषां सर्वो हेतुः । एथगत्वात्पित्त-
 कफार्शसो हेतुः । त्रिदोषार्शसां लक्षणञ्च सहजैः
 सहजार्शांसि समं सदृशं । ननु त्रिदोषाणां इति
 विशेषणं यथं । यतः सर्वं एव व्याधयस्त्रिदोषजाः ।
 उक्तञ्च ।
 “द्रव्यभेकरसं नास्ति न रोगोऽप्येकदोषजः ।
 एकत्वं कुपितो दोष इतरावपि कोपयेत्” ॥
 इति । युक्तिमप्याह । स्वन्नरणाद्भेदो वायुः श्रै-
 त्वाच्छीतलं श्लेष्माणं लाघवात्तेजोरूपं पित्तं वर्द्ध-
 यते । तथा पित्तं कटुकत्वात् वातं द्रवत्वात् कथं
 वर्द्धयते । श्लेष्मा च शैत्यादायुं द्रवत्वात् पित्तं
 वर्द्धयते इति । उच्यते । यत्र सखकारणात्त्रयो
 दोषाः कुप्यन्ति तत्र त्रिदोषत्रयपदेश इति न
 दोषः * ॥ अथाश्रसां पूर्वरूपमाह ।
 “विष्टम्भोऽन्नस्य दौर्बल्यं कुक्षेराटोप एव च ।
 कार्शुमुद्गराबाङ्गल्यं सक्थिसादोऽर्ध्वविकृता ॥
 ग्रहणीदोषपायवृत्तैः प्रशङ्का चोदरस्य च ।
 पूर्वरूपाणि निर्दिष्टान्यर्शसामभिरुच्ये” ॥
 दौर्बल्यमावच्यं । आटोपः गुग्गुलाशब्दः । अभि-

अर्थ

रुचये उत्पत्तये * ॥ अथाश्रसां संप्राप्तिपूर्वकं
 सामान्यं लक्षणमाह ।
 “दोषान्त्वङ्गांसि संदृश्य विविधाकृतीन् ।
 मांसाङ्गुरानपानादौ कुर्वन्त्यर्शांसि तान् जगुः” ॥
 त्वङ्गांसपदेन त्वङ्गांसाश्रितं रक्तमपि सूच्यते ।
 चिकित्सायां रक्तसावयोपदेशात् । अपानं गुदं ।
 आदिशब्दात्सांसांश्रितं त्रिदोषादिभिरुच्यते कुर्वन्ति * ॥
 अथ वातार्शसो लक्षणमाह ।
 “गुदाङ्कुरा बङ्गलिनाः सुक्वाश्चिमिचिमान्विताः ।
 खानाः श्यावारुणाः स्तम्भा विशदाः परुषाः खराः ॥
 मिथोविसदृशा वक्रास्तीक्ष्णा विस्फुटिताननाः ।
 विम्बीककान्तुखर्जूरकापांसीफलसन्निभाः ॥
 केचित्कदम्बप्रुप्याभाः केचित् सिद्धार्थकोपमाः ।
 शिरःपार्श्वसकच्छूखवङ्गुलाभ्यधिक्यथाः ॥
 क्षवथुद्गराविविष्टम्भहृद्युहारीचकप्रदाः ।
 कासश्वासाभिवेषम्यकर्णनादभ्रमावहाः ॥
 तैरात्तो यथितं स्तोत्रं सशब्दं सप्रवाहिकं ।
 रक्त्फेनपिच्छानुगतं विड्बद्धमुपनेश्यते ॥
 कृष्णत्वङ्गुलविष्णुमूत्रनेत्रवक्त्रञ्च जायते ।
 गुल्मश्रीहेदरास्त्रीलासम्भवस्तत एव च” ॥
 बङ्गलिनाः वातोत्पन्नाः । गुदाङ्कुराः अर्शांसि ।
 चिमिचिमान्विताः चिमिचिमा अथाविशेषः
 चरचराव इति लोके तद्वन्विताः । श्यावारुणाः
 श्यावा धूमवर्णाः । अरुणा र्षवक्रताः । स्तम्भाः
 कठिनाः । विशदाः अपिच्छिनाः । परुषाः गो-
 जिह्वावत् स्पर्शं कर्कशाः । खराः कर्कोटकफल-
 वत् सूक्ष्मानेककण्टकाचिताः । विम्बादिफल-
 सन्निभाः आकृत्याः । अत्र विकल्पनोपकं वक्ष्यमाणं
 केचित् केचिदिति पदं सम्बन्धनीयं ।
 “कदम्बप्रुप्याभाः स्थूला अनेकसूक्ष्माशिखराः ।
 सिद्धार्थकोपमाः पीतसूक्ष्मापिडकाश्रिताः” ॥
 तैरात्त इति अर्शांसिः पीडितः । तैरात्तो विडुप-
 वेश्यत इत्यात्तस्य प्रयोज्यकर्तुः कर्मतार्थत्वात् ।
 यथितं मलगुटिकायथितविडुवर्त्तिरूपं । पिच्छा
 पिच्छो द्रवभागः । बद्धं संवृतं । विष्टम्भो
 नपुंसकेऽप्यस्ति । उपवेश्यते व्यज्यते । अतएव
 वातार्शस एव गुल्मादीनां सम्भवः । अस्त्रीणां
 नाभेरधोभागे पाषाणपिण्डकावहातयाधिविशेषः
 * ॥ अथ पित्तार्शसो लक्षणमाह ॥
 “पित्तोत्तरा नीलमुखा रक्तपीतासितप्रभाः ।
 तन्वस्त्राविणो विस्मान्नवो मृदवः सूधाः ॥
 सुक्वजिह्वायुक्तुखड्गजौ कौवक्त्रसन्निभाः ।
 दाहपाकज्वरस्वेददृष्ट्यामूर्च्छारितिप्रदाः ॥
 शोष्णायो द्रवनीलोष्णपीतरक्तामवर्षसः ।
 चवमथा हरितीतहारिद्रत्वङ्गुलखादयः” ॥
 पित्तोत्तराः पित्तोत्पन्नाः । तनु अघनं । श्लथाः
 लम्बिनः । सन्निभाः आकृत्या । पाको गुदस्य ।
 शोष्णायः उष्णस्पर्शाः । हरिच्छाकवर्णः । पीतं
 हरितालवर्णं । हरिद्रं हरिद्रावर्णं । आदि-
 शब्दान्मलमूत्रमुखानां ग्रहणं * ॥ अथ केचि-
 द्गुदिरस्यापि दोषत्वं मन्यन्ते तन्मतमाश्रित्य रक्ता-
 र्शसो लक्षणमाह ।